

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Gábor Tóth

Tožena stranka: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága – Razlaga Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1) – Pogoji za uveljavljanje pravice do odbitka vstopnega davka v praksi nacionalnih davčnih organov – Obveznost davčnega zavezanca, da preveri, ali je izdajatelj računa davčni zavezanec ter ali je pravno razmerje med njim in njegovimi zaposlenimi, ki so opravili dela, navedena v računu, in njihov davčni položaj v skladu s predpisi.

Izrek

1. Direktivo Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost in načelo davčne nevtralnosti je treba razlagati tako, da nasprotujeta temu, da davčni organ davčnemu zavezancu pravico do odbitka davka na dodano vrednost, ki ga je dolgoval ali plačal za storitve, ki so bile zanj opravljene, zavrne zgolj zato, ker je bilo dovoljenje za samostojnega podjetnika, izdajatelja računa, temu odvzeto, preden je opravil zadevne storitve ali izdal ustrezní račun, kadar so v tem računu zajeti vsi podatki, določeni v členu 226 te direktive, in zlasti podatki, ki so potrebni za identifikacijo osebe, ki je izdala ta račun, in vrste opravljenih storitev.
2. Direktivo 2006/112 je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da davčni organ davčnemu zavezancu pravico do odbitka davka na dodano vrednost, ki ga je dolgoval ali plačal za storitve, ki so bile zanj opravljene, zavrne, ker izdajatelj računa za te storitve ni prijavil delavcev, ki jih je zaposloval, ne da bi ta organ na podlagi objektivnih dejavnikov dokazal, da je zadevni davčni zavezanec vedel oziroma bi moral vedeti, da je bila transakcija, na katero se sklicuje pri utemeljitvi pravice do odbitka, povezana z goljufijo, ki jo je storil navedeni izdajatelj ali drug gospodarski subjekt višje v dobavni verigi.
3. Direktivo 2006/112 je treba razlagati tako, da dejstvo, da davčni zavezanec ni preveril, ali so delavci, ki delajo na gradbišču, v pravnem razmerju z izdajateljem računa oziroma ali je ta izdajatelj prijavil te delavce, ne pomeni objektivne okoliščine, na podlagi katere je mogoče sklepati, da je naslovnik računa vedel oziroma bi moral vedeti, da je sodeloval pri transakciji, povezani z goljufijo v zvezi z davkom na dodano vrednost, kadar ta naslovnik ni imel indicov, ki bi upravičevali sum obstoja nepravilnosti ali goljufije na strani tega izdajatelja. Zato pravice do odbitka zaradi tega dejstva ni mogoče zavrniti, čeprav so izpolnjeni vsebinski in formalni pogoji iz te direktive za izvrševanje te pravice.

4. Kadar davčni organ predloži konkretne indice glede obstoja goljufije, Direktiva 2006/112 in načelo davčne nevtralnosti ne nasprotujeta temu, da nacionalno sodišče na podlagi splošne presoje vseh okoliščin posameznega primera preveri, ali je izdajatelj računa sam opravil zadevno transakcijo. Vendar je v položaju, kakršen je obravnavan v postopku v glavni stvari, pravico do odbitka mogoče zavrniti le, če davčni organ na podlagi objektivnih dejavnikov dokaže, da je naslovnik računa vedel oziroma bi moral vedeti, da je bila transakcija, na katero se sklicuje pri utemeljitvi pravice do odbitka, povezana z goljufijo omenjenega izdajatelja računa ali drugega gospodarskega subjekta višje v dobavni verigi.

(¹) UL C 282, 24.9.2011.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 6. septembra 2012 – Unites States Polo Association proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

(Zadeva C-327/11 P) (¹)

(Pritožba — Znamka Skupnosti — Uredba (ES) št. 40/94 — Člen 8(1)(b) — Verjetnost zmede — Besedni znak „U.S. POLO ASSN.“ — Ugovor imetnika prejšnje besedne znamke POLO-POLO)

(2012/C 331/15)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Unites States Polo Association (zastopnica: P. Goldenbaum, odvetnica)

Druge stranka v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: D. Botis, zastopnik)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 13. aprila 2011 v zadevi United States Polo Association proti UUNT (T-228/09), s katero je Splošno sodišče zavrnilo tožbo za razveljavitev, ki jo je vložil prijavitelj besedne znamke „U.S. POLO ASSN.“ za proizvode iz razredov 9, 20, 21, 24 in 27 zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT) z dne 20. marca 2009 (zadeva R 886/2008-4), s katero je bila zavrnjena pritožba zoper odločbo oddelka za ugovore, ki je delno zavrnil registracijo navedene znamke v postopku z ugovorom, ki ga je sprožil imetnik besedne znamke Skupnosti in besedne nacionalne znamke „POLO-POLO“ za proizvode iz razredov 24, 35 in 39 – Razlaga in uporaba člena 8(4) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(4) Uredbe (ES) št. 207/2009

Izrek

1. *Pritožba se zavrne.*
2. *United States Polo Association se naloži plačilo stroškov.*

(¹) UL C 311, 22.10.2011.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 6. septembra 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Augstākās tiesas Senāts – Latvija) – Cido Grupa SIA proti Valsts ieņēmumu dienests

(Zadeva C-471/11) (¹)

(Pristop novih držav članic — Prehodni ukrepi — Kmetijski proizvodi — Sladkor — Uredba (ES) št. 60/2004 — Stopnja in osnova dajatve na presežne zaloge)

(2012/C 331/16)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitveno sodišče

Augstākās tiesas Senāts

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Cido Grupa SIA

Tožena stranka: Valsts ieņēmumu dienests

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Augstākās tiesas Senāts – Razlaga členov 4, točka 1, in 6(3) Uredbe Komisije (ES) št. 60/2004 z dne 14. januarja 2004 o prehodnih ukrepih v sektorju sladkorja zaradi pristopa Češke, Estonije, Cipra, Latvije, Litve, Madžarske, Malte, Poljske, Slovenije in Slovaške (posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 42, str. 125) – Izračun dajatve za presežne zaloge sladkorja, ki jih imajo izvajalci – Pojma „zadevna količina“ in „zadevni proizvod“ v primeru sladkornega sirupa

Izrek

Člen 6(3), tretji pododstavek, Uredbe Komisije (ES) št. 60/2004 z dne 14. januarja 2004 o prehodnih ukrepih v sektorju sladkorja zaradi pristopa Češke, Estonije, Cipra, Latvije, Litve, Madžarske, Malte, Poljske, Slovenije in Slovaške, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1667/2005 z dne 13. oktobra 2005, je treba razlagati tako, da je osnova za dajatev na presežno zalogo sladkornega

sirupa (oznaka KN 2106 90 59) količina belega sladkorja (KN 1701 99 10), ki je dejansko vsebovana v tem proizvodu, in stopnja te dajatve stopnja uvozne dajatve na beli sladkor, povečana za 1,21 EUR/100 kg.

(¹) UL C 331, 12.11.2011.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 6. septembra 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Administratīvā rajona tiesa – Latvija) – Laimonis Treimanis proti Valsts ieņēmumu dienests

(Zadeva C-487/11) (¹)

(Uredba (EGS) št. 918/83 — Členi 1(2)(c), 2 in 7(1) — Oprostitev uvoznih dajatev za osebno lastnino — Pojem „lastnina, namenjena zadovoljevanju gospodinjskih potreb“ — Motorno vozilo, uvoženo na ozemlje Unije — Vozilo, ki ga uporablja družinski član lastnika, ki je opravil uvoz)

(2012/C 331/17)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitveno sodišče

Administratīvā rajona tiesa

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Laimonis Treimanis

Tožena stranka: Valsts ieņēmumu dienests

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Administratīvā rajona tiesa Rīgas tiesu nams – Razlaga člena 7(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 918/83 z dne 28. marca 1983 o sistemu oprostitve carin v Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 1, str. 419) – Oprostitev uvoznih dajatev za osebno lastnino – Pojem gospodinjstva – Motorno vozilo, ki se je v tretji državi uporabljalo za potrebe gospodinjstva – Uvoz navedenega vozila v državo članico Unije, ki ga lastnik, ki pretežno biva v tretji državi, opravi zato, da ga neodplačno uporablja njegov družinski član, ki je svoje prebivališče prenesel v navedeno državo članico, po tem ko je pred uvozom vozila živel v skupnem gospodinjstvu z lastnikom

Izrek

Člena 2 in 7(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 918/83 z dne 28. marca 1983 o sistemu oprostitve carin v Skupnosti je treba razlagati tako, da je mogoče dajatev prosto uvoziti osebno motorno vozilo, uvoženo iz tretje države na carinsko območje Evropske unije, če je uvoznik svoje običajno prebivališče dejansko prenesel na carinsko območje Evropske unije, kar mora preveriti nacionalno sodišče. Za vozilo, ki ga neodplačno uporablja družinski član tega uvoznika, to je oseba, ki z njim živi pod isto streho ali ki jo ta pretežno preživlja, kar mora preveriti